

Βυζαντιακὸν νόμισμα φέρον τὴν εἰκόνα τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, τὸ ὁποῖον πιστεύεται ὅτι ἔχει δύναμιν θαυματουργὸν καὶ χρησιμοποιεῖται ὡς περιάπτον. Συνών. *ἀγίασμα 5, ἀγικωσταντινᾶτο, κωσταντινᾶτο.*

ἅγι-Σπυρίδωνας ὁ, ἐνιαχ. ἅγιος-Σπυρίδων ΝΠολίτ. Παροιμ. 1, 249 *ἅι-Σπυρίδωνας πολλαχ. ἅις-Σπυρίδωνας Κύπρ. ἅι-Σπυρίδωνας πολλαχ. βορ.Ιδιωμ. ἅι-Σπ'ρίδωνας Ἦπ. (Ζαγόρ.) Γενικ. τ' ἅι-Σπυριδώνου πολλαχ.*

Ἐκ παραθέσεως τοῦ ἐπιθ. *ἅγιος* καὶ τοῦ ὄν. *Σπυρίδωνας.*

Ὁ ἅγιος Σπυρίδων, τοῦ ὁποῖου ἡ ἐορτὴ τελεῖται τὴν 12^{ην} τοῦ Δεκεμβρίου μηνός: Φρ. *Ὁ ἅγιος Σπυρίδων εἶναι (εἶναι) ἰσχνός, λιπόσαρκος, ὡς τὸ ἐσκελετωμένον λείψανον τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος τὸ διατηρούμενον ἐν Κερκύρα) ΝΠολίτ. Παροιμ. ἐνθ' ἄν. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. πολλαχ.*

Ἀγιστρατηγιάτης ὁ, ἀμάρτ. *Ἀστρατ'γιάτ'ς Λέσβ.*

Ἐκ τοῦ ὄν. *ἅγι-Στράτηγος* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. *-ιάτης.*

Ὁ μὴν Νοέμβριος (διὰ τὴν σημ. ἰδ. ἐπομένην λ.)

ἅγι-Στράτηγος ὁ, Καππ. *ἅι-Στράτηγος Πελοπν. (Μάν.) ἅι-Στράτης Θράκ. ἅι-Στράτηγος Θράκ. (Ἀδριανούπ.) ἅγι-Στράτ'ς Θράκ. (Σηλυβρ.) ἅι-Στράτ'ς Θράκ. (Ἀδριανούπ.) ἅι-Στράκηγο Τσακων. ἁ-Στράτηγος Κρήτ. ἁ-Στράτ'γους Λέσβ. ἁ-Στράτ'γους Λέσβ.*

Ἐκ παραθέσεως τοῦ ἐπιθ. *ἅγιος* καὶ τοῦ ὄν. *Στράτηγος.*

1) Ὁ ἅγιος Στρατηγός, ἦτοι ὁ ἀρχάγγελος Μιχαὴλ φερόμενος ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ παραδ. μετὰ τοῦ ἐτέρου ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ὡς ἀρχηγὸς τῶν ἀγγελικῶν ταγμάτων καὶ εἰκονιζόμενος συνήθως ἐν στολῇ στρατηγοῦ κρατοῦντος ξίφος γυμνόν. Ἡ ἐορτὴ αὐτοῦ ὡς καὶ τοῦ Γαβριὴλ τελεῖται τὴν 8^{ην} τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου Θράκ. (Ἀδριανούπ. Σηλυβρ. κ. ἄ.) Καππ. Κρήτ. Λέσβ. Πελοπν. (Μάν.) Τσακων. κ. ἄ.: *Ἄσμ.*

Ἀγιε Παντελεήμονα κι ἅγιε ἁ-Στράτηγέ μου, αἰδάρετέ με τ' ὀρφανὸ νὰ χτίσω μοναστήρι

Κρήτ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. πολλαχ. 2) Ὁ μὴν Νοέμβριος (διότι κατ' αὐτὸν τελεῖται ἡ ἐορτὴ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.) Συνών. *ἅγιο-Ταξιάρχης 2, Ἀγιστρατηγιάτης, Ἀγ'φιλιππίάτης, Ἀγ'φιλιππίτης.*

ἅγι-Συμεών ὁ, ἀμάρτ. *ἁί-Συμεὼς Θράκ. (Σηλυβρ.) ἁε-Συμιώνης Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.)*

Ἐκ παραθέσεως τοῦ ἐπιθ. *ἅγιος* καὶ τοῦ ὄν. *Συμεών.* Τὸ *Συμιώνης* ἐκ τοῦ ἀμάρτ. *Συμιώνης.*

Ὁ ἅγιος Συμεών ὁ θεοδόχος ὁ ἐορταζόμενος τὴν 3^{ην} Φεβρουαρίου ἐνθ' ἄν.: *Ὁ αἰ-Συμεὼς πῆγε 'ς τὸ ἀμπέλι νὰ κλαδέρη, γυρνᾷ τὸ κλαδευτήρι καὶ κόβει τὴ μύτι του καὶ ἔμεινε σημειωμένος (ἐκ παραδ. Παρατηρητέος ὁ παρασυρ-σχετισμὸς τῆς λ. Συμεὼς πρὸς τὸ σημεῖο) Σηλυβρ.*

Ἀγιφιλιππίάτης ὁ, ἀμάρτ. *Ἀιφιλιππίτης Προπ. (Ἀρτάκ.) κ. ἄ.*

Ἐκ τοῦ ὄν. *ἅγι-Φίλιππος* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. *-ιάτης.*

Ὁ μὴν Νοέμβριος (ὠνομάσθη οὕτω, διότι κατὰ τὴν 14^{ην} ἡμέραν αὐτοῦ τελεῖται ἡ ἐορτὴ τοῦ ἁγίου Φιλίππου). Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἅγι-Στράτηγος 2.*

Ἀγιφιλιππίτης ὁ, ἀμάρτ. *Ἀιφιλιππίτης Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.)*

Ἐκ τοῦ ὄν. *ἅγι-Φίλιππος* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. *-ιτης.*

Ὁ μὴν Νοέμβριος (διὰ τὴν σημ. ἰδ. *Ἀγιφιλιππίάτης*).

ἅγι-Φίλιππος ὁ, ἐνιαχ. *ἁί-Φίλιππος πολλαχ. ἁί-Φίλιππος Θράκ. (Σουφλ.) κ. ἄ. ἁε-Φίλ'ππος Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.)*

Ἐκ παραθέσεως τοῦ ἐπιθ. *ἅγιος* καὶ τοῦ ὄν. *Φίλιππος.*

Ὁ ἅγιος Φίλιππος ὁ Ἀπόστολος, τοῦ ὁποῖου ἡ ἐορτὴ τελεῖται τὴν 14^{ην} τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐνθ' ἄν.: Φρ. *Σφογγᾶτε τὰ δειλούδικια σας, τ' ἁί-Φιλίππου διάβη (λέγεται σκωπτικῶς πρὸς τοὺς ἀγάμους τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τοῦ ἁγίου, τῶν ὁποίων συγχρόνως σκουπίζουν καὶ τὰ χεῖλη διὰ μεταξωτοῦ μανδηλίου, ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην ἀρχομένης τῆς τεσσαρακονθήμερου νηστείας τῶν Χριστουγέννων δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε ἀρραβῶν οὔτε γάμος. Δὲν εἶναι ἀπίθανον ὅτι τὸ ἔθιμον ἐδημιουργήθη ἐκ παρε-τυμ. πρὸς τὸ οὖς. φιλεῖ) Κύπρ. || Παροιμ.*

Ἄν τ' ἀγιοῦ-Φιλίππου δὲν ἔρω, τ' ἅγια τῶν ἁγίων με δέξου

(ὑποτίθεται λέγων ὁ χειμὼν ὅτι ἂν δὲν ἐπέλθῃ τὴν 14^{ην} Νοεμβρίου, θὰ ἐπέλθῃ μετὰ μίαν ἐβδομάδα κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Εἰσοδίων τὴν 21^{ην} Νοεμβρίου) Χίος

Τῶν ἁγίων-Φιλίππου ἂν λείπω, | τ' ἅγια τῶν ἁγίων με δέξου

(ὁ πληθ. ἐνταῦθα κατ' ἐπίδρασιν τῆς γενικ. πληθ. τῆς ἐν τῇ ἐπομένῃ προτ. φρ. τ' ἅγια τῶν ἁγίων) Ψαρ.

ἅγι-Χάρως ὁ, Καππ. (Σινασσ.)

Ἐκ παραθέσεως τοῦ ἐπιθ. *ἅγιος* καὶ τοῦ ὄν. *Χάρως.*

Ὁ ἅγιος Χάρων, δηλ. ὁ ἄγγελος τοῦ θανάτου ὁ ἀφαιρῶν τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου (ὁ Χάρων τῆς ἀρχαίας μυθολογίας ἐταυτίσθη πρὸς τὸν ψυχοπομπὸν ἄγγελον τοῦ χριστιανισμοῦ, οὕτω δὲ ἐξηγεῖται ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτοῦ ὡς ἁγίου): *Ἄσμ.*

— Καλῶς ἤλθες, ἅγι-Χάρε μου, νὰ φάμεν καὶ νὰ πιοῦμεν.

— Ἐγὼ γιὰ φαγεῖ δὲν ἤρτα καὶ γιὰ πιοτὸ δὲν ἤρτα, ἐγὼ γιὰ τὸν Ἀκρίτη ἤρτα νὰ πάρω τὴν ψυχὴν του.

ἀγιώνω Σκιάθ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἅγιος.*

Καθιστῶ τι ἅγιον, ἡμερον, ἡσυχον: Τὸ παρακλήσι αὐτὸ ἀγίωσε καὶ μέρωσε ὅλο τὸ ἄγριο κῦμα ποῦ πρωτύτερα εἶχε κατὰρα ὅλος αὐτὸς ὁ γιᾶλός (ἐκ παραδ.)

ἀγιωσύνη ἡ, σύνηθ. *ἀγιωσύνη πολλαχ. ἀγιουσύν' Κυδων. Σάμ. κ. ἄ. 'ιουσύν' Ἦπ.*

Τὸ μεσν. οὖς. *ἀγιωσύνη.* Ὁ τύπ. *'ιουσύν'* ἐκ τοῦ ἡ *'γιουσύν'*, ἐν ᾧ ἐξέπεσε μὲν τὸ ἀρκτικὸν α, εἶτα δὲ καὶ τὸ γ μεταξὺ τῶν δύο λεπτῶν φων.

Ἡ ἀγιότης. Εὐχρηστος ἡ λ. μόνον εἰς τιμητικὰς προσαγορεύσεις πρὸς ἱερωμένους, εἰς οὓς ἀποδίδεται ὡς τίτλος

